

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: A. D., narozena X,
bytem U K. 794, Ch.,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 9. 10. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 9. 10. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 14. 6. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 97 Kč do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala invalidního důchodu. Žalovaná její žádost zamítla, neboť dospěla k závěru, že žalobkyně nemá nárok na invalidní důchod. Podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 30 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že rozhodnutí žalované nevycházelo z dostatečného zhodnocení zdravotního stavu lékařem. Žalovaná námitky

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 11 (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenním kloubu/kloubech) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně upřednostnil lékař žalované horní hranici 20 %, kterou zvýšil o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky na konečných 30 %.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla, že nebyla vyšetřena posudkovým lékařem a nebyla k vyšetření ani pozvána. Dále popsala vývoj svého zdravotního stavu a svou sociální situaci. Za datum vzniku invalidity žalobkyně požadovala uznat den 3. 1. 2015.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že pozvání na posudkově-lékařskou prohlídku není v rámci námitkového řízení povinné. Možnost vznést připomínky proti posudku lékaře okresní správy sociálního zabezpečení měla žalobkyně při formulaci námitek. Žalobkyně splňuje podmínky osoby zdravotně znevýhodněné, nikoli však invalidní. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. Namítala-li žalobkyně, že již v řízení před žalovanou nebyla lékařem vyšetřena, lze k tomu pouze stručně uvést, že úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Lékař či posudková komise sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však třeba, byla-li pro vypracování posudku k dispozici dostatečně průkazná zdravotnická dokumentace (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 254/2016-64 ze dne 31. 10. 2017). Nejde tedy o vadu řízení před žalovanou.
8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
11. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 13b vyhlášky o posuzování invalidity, tj. středně těžké postižení funkce končetiny s obtížným výkonem některých denních aktivit. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–35 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise zhodnotila na 35 %. Horní hranici procentního rozmezí posudková komise zvolila s přihlédnutím k postižení páteře. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobkyně posudková komise určila den ortopedického vyšetření, tj. 9. 4. 2019.
12. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna fyzicky těžké práce, práce ve vynucené poloze či práce v nepříznivých klimatických podmínkách. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně: dopad na pracovní činnost se hodnotí až po stabilizaci zdravotního stavu (§ 39 odst. 4 a 6 zákona o důchodovém pojištění), invalidita tedy nemohla vzniknout ke dni úrazu, jak žalobkyně požadovala. Podle hodnocení posudkové komise se žalobkyně stala invalidní až s následným zhoršením zdravotního stavu (prohloubení artrózy) v roce 2019. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
13. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 35 % ale ne více než 49 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost o invalidní důchod.
14. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
15. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke

dni 9. 4. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)

16. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů, které důvodně vynaložila (dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Náklady řízení žalobkyně tvoří částka ve výši 97 Kč za dvě poštovní zásilky (č. l. 3 a 11 soudního spisu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. května 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce